

Sisällys:

Johdanto.....	3
Fiksaatio fiktion.....	3
Alteregot ja alternatiivinen todellisuus.....	4
Perfect, perfect, performance.....	5
Body, ody, ody, ody.....	6
Sukupuol(i) (ettomuus).....	8
Seksi, seksuaalisuus, seksityö, sekstantti.....	9
Huora, narttu, noita, nainen.....	12
Feminiini, taika, feminismi, kapina.....	12
Noituus ja tiede.....	13
Noitavainoista.....	14
Noituudesta ja rodusta.....	15
”And Simone? You are just chynical”.....	16
Imaginääri, visionääri.....	17
Kiitokset.....	18
Lähteet.....	19

Johdanto

Hataria muistikuvia. Kuvajaisia. Hiljaisia kuiskauksia, epämääräisiä korahduksia. Sekalaisia ajatuksia muiden kirjoittamista kirjoista. Kouluaika on ollut vaiheikasta. Tämä on sekalaisen ajatusten kavalkadi. Erinäisten kappaleiden, jotka pyörivät toisiinsa tahriutuen. En edes yritä jäsentää, sillä se tuntuu mahdottomalta. Kaikki tahmautuu kuitenkin yhteen loppujen lopuksi.

Tämä portfolio koostuu lähinnä päiväkirjamerkinnöistäni ja omasta pohdinnastani. Kappaleet eivät niinkään ole liitännäisiä toisiinsa, vaan pintaraapaisen jokaisessa kappaleessa jotain itseäni koskettanutta teemaa. Kiinnostaa yltiöpäinen jakaminen taiteellisena praktiikkana. Aivan kaiken kertominen. Joskus jossain työpajassa Blaue Fraun tyypit puhui *oversharingistä* ja se tuntui inspiroivalta. Tämä ei kuitenkaan ole faktaperäinen portfolio (satunnaisia oikeiden ajattelijoiden ja teoreetikkojen lainauksia mukaanlukematta). En ole luotettava kertoja. Minä tunnustelen, haparoin ja mutuilen. Tässä portfolioissa keskityn todella paljon itseäni, identiteettiäni ja omiin prosesseihini. Tämän tekstin avulla yritän päästä oman identiteettiäni intendentiksi. Joku (minä) voisi jopa kutsua tätä oman navan kaiveluksi. Siksi toivon, että te lukijat myös suhtaudutte tähän kuin lukisitte päiväkirjaani. Annan teidän kurkistaa monien keskeneräisten ajatusteni joukkoon, sillä keskeneräinen minä kaikesta eniten olen.

Koen myös todella tärkeäksi kertoa tarkasti millaisia etuoikeuksia minulla on. Jos aion kirjoittaa vain itsestäni ja suhteestani tanssijuuteen ja esitystaiteeseen, on tärkeää, että tiedätte millaisia tietämättömyyden paikkoja minulla voi olla. Tämä teksti ei ole hyvin tuotettua yhteiskunnallista pohdintaa, vaan minun omaa hataraa haparointiani löytää sanoja joillekin kokemuksilleni ja ajatuksilleni. Tällaisista etuoikeuksista käsin tulen kirjoittamaan kokemuksiani: olen esimerkiksi valkoinen, cis-passing, vammaton, keskiluokkainen, yliopistosta pian valmistuva, terapiassa käyvä, Suomen kansalaisuuden omaava ja ison tukiverkoston kannattelema.

Fiksaatio fiktion

Rakastan fiktiota. Rakastan valetta, epätotuuksia, huijausta, silmäkääntötemppeja, kaikkea hataraa ja omituista. Rakastan epäaitoutta. Olen rakastunut valehteluun. Valehtelen ihan jatkuvasti kaikille. Lasken luikuria ja keksin omiani. Valhe sykkii suonissani tiheästi ja punaisena. Olen valmis leikkaamaan jokaisen suoneni auki, jotta valhe leviäsi ympärilleni ja teidän sekaan. Puhdistautukaa fiktiassa. Sadussa. Valheessa. Fantasiassa. Fiktio on tullut olevaksi, jotta sinä ja minä voisimme yhdessä luoda jotain, joka ei ole luettavissa totuuden laein. Tämä ei ole totta, tämä on puhdasta fantasiaa.

Jos totuus on jotain, missä ei aina halua olla kiinni. Jos kaipaa unelmointia ja syviä värejä. Jos fiktio, fantasia ja uni ovat jotain johon haluat sukeltaa, sukella tähän kappaleeseen kanssani. Älä pidä mitään totena. Kuinka realistista edes totuus loppujen lopulta on? Miten reaali ja imäginääri eroavat toisistaan?

Katson Kakeguruita, Gilmoren tyttöjä, Twin peaksia, True Bloodia ja ihmettelen. Millaista on fiktio tanssissa, kehossa, identiteetissä, seksuaalisuudessa, taiteessa, elämässä?

Altereget ja alternatiivinen todellisuus

Olen leikitellyt alteregoilla pitkään. Pidän siitä, että voin leikkiä olevani joku muu. Pidän siitä, että voin leikitellä olevani oma itseni. Pidän siitä, että voin päästää valloilleen erilaiset puolet itsestäni. Sellaiset, jotka ovat olleet pimennossa. Niitä on ehkä hävennyt, pelännyt tai väheksynyt. Alteregona ne on helpompi päästää ulos. Ne tulevat anteeksipyytelemättöminä ja vahvoina. Minun egoni jyräytyy alteregon tahtojen alle ja se jos mikä tuntuu terveelliseltä.

Oma egoni on usein taiteellisen työni tiellä. Se pelkää taiteellisia halujani. Egoni on liian suuri. Sitä nolottaa, hävettää, pelottaa ja aristaa. Tarvitsen alteregon käymään kaksintaistelua liian suureksi paisuneen egoni kanssa. Alteregoni ovat hillittömiä, hallitsemattomia, vahvoja, bimboja, viisaita, pelottavia, tyhmiä, leikkisiä, rohkeita. Ne tekevät kaiken, jota pikkusievistelijä-Paula ei uskalla. Ensimmäinen alterego minulla oli jo yläasteella. Meillä oli luokkienväliset sähkökiset ja minua nolotti pelata, koska olin huono. Oma egoni oli pelaamisen ja sitä kautta voittamisen tiellä. Sitten minulla alkoi vielä

elämäni ensimmäiset menkatkin ja mahaan sattui ja verta vuosi ja minulla oli valkoiset housut ja koko olemassaolo hävetti. Silloin kehitin alteregon, koska todellisuuden kohtaaminen Paulana tuntui liian haastavalta. Tuntui typerältä ruikuttaa ja halusin olla vahvempi ja mitä pelottomin pelaaja. Ja sitä minun alteregoni ovat vielä tänäkin päivänä, pelottomia pelaajia.

Minun alteregoni tykkäävät näyttää nätiltä, tykkäävät näyttää persettä ja harrastaa irtosuhteita. Minun alteregoni kuvaavat itseään, itkevät kovaa, huutavat, nauravat kovaa ja käyttävät hienoja vaatteita. Minun alteregoni ovat niin tiiviisti osa elämääni, että en enää tunnista milloin olen oma itseni ja milloin joku alteregoistani. Eikä se haittaa! Se on oikeastaan minusta todella onnellinen asia. Meikkaan ja katson Simple Lifea, juon raparperi-belliiniä ja leikin olevani uskoton aviovaimo.

Lukiossa kehittelin myös toisen alteregon, Jessican. Jessica on ollut minun elämässäni jo 9 vuotta. Enemmän kuin monet ystäväni. Jessica tietää minusta kaiken. On perheenjäsen ja vanha tuttu. Hauskaa on kuitenkin se, että me emme juurikaan oikeasti pidä toisistamme. Emme tule kovin hyvin toimeen. Mutta Jessica pitää minusta silti aina huolta. Hän on vahva ja peloton ja pitää aina puoliani. On ihmeellistä miten joku voi olla niin hyvä pitämään omista rajoistaan kiinni.

Keväällä kun hain Teakkiin, tutustuin myös Maitosilmään. Kolmanteen alteregoon joka vierailee toisinaan luonani. Maitosilmä on minulle tärkeä, mutta hänen rakastamisensa sattuu. Hänellä on valkeat silmät ja kalpea iho. Posket aina lommollaan ja hengitys paperinohutta. Tosinaan minä yritän pitää Maitosilmästä huolta. Se on vaikeaa ja tekee kipeää. Mutta niin kai monet tärkeät asiat.

Perfect, perfect, performance

Joskus fiktio ja fantasia manifestoituu performanssiksi. Joskus unet ja painajaiset sekoittuvat todellisuuteen ja voi tehdä ihan mitä tahansa. Miten oikeastaan edes tunnistaa unen ja todellisuuden? Arjen ja esityksen. Entä jos koko olemassaolo on performanssia? Niin haluaisin elää. Koko elämä yhtä isoa fluxus scorea. Luulen, että se tekisi oloni lystikkääksi. Täytyykö todellisuuden muka olla realistista? Täytyykö performanssin loppua lavalla? Eikö kuitenkin kaikki mitä teen ole performanssia jollekulle? En kai minä eläisi näin jos kukaan ei olisi katsomassa. Eikö performanssi merkitse vain vuorovaikutusta?

Asioita joita tykkään tehdä sekä arjessa että performanssissa:

nuolla asioita, syödä, kastella itseni vedellä ja muilla nesteillä, harrastaa seksiä, rakastaa, leikkiä deep playtä ja dark playtä, leikkiä pukuleikkejä, olla auringossa

Asioita, joita tykkään tehdä vain toisessa:

katsoa kauhuelokuvia, nähdä painajaisia, elää väkivaltafantasiaa, tulla kosketetuksi, huutaa, olla turhautunut, leikkiä hyytelöllä

Body, ody, ody, ody

”Taiteellisen tutkimuksen (2022) johdanto:

Jo vuosikausia olen harjoittanut systemaattista irtaantumista ruumiistani. Olen harjoitellut mielen ja ruumiin eriyttämistä, jotta minun tarvitsisi olla mahdollisimman vähän tekemisissä ruumiini kanssa. Olen opetellut olemaan tuntematta kehoani, (--) jotta minun ei tarvitsisi keskittyä kipuun tai epä mukavuuteen jota siihen jatkuvasti liittyy. Jos saisin valita, olisin ehdottomasti leijuva astraaliolento, ilman minkäänlaista fyysistä olomuotoa.

(--)

Negatiivinen kehosuhteeni on tällä hetkellä erittäin kolmijakoinen: olen pitkäaikaissairas, minulla on syömishäiriö ja koen toisinaan voimakasta kehodysforiaa. (Tässä tekstissä sanalla ’kehodysforia’ tarkoitan omaa vieraantumisen tunnetta kehostani; en koe aina edustavani sitä sukupuolta, jollaiseksi ihmiset joilla on kaltaiseni keho tyypillisesti mielletään. Toisinaan esim. kehoni feminiiniset piirteet tuntuvat minusta todella vierailta ja aiheuttavat ahdistusta.)

Kehosuhteeni on monimutkainen sillä olen joutunut käsittelemään kolme isoa kysymystä: kehoni ei toimi niinkuin sen pitäisi, kehoni ei näytä siltä kuin haluaisin ja kehoni ei tunnu omaltani. Nämä kysymykset ovat vaikuttaneet kehosuhteeseeni, jota pyrin nyt tässä taiteellisessa tutkimuksessani purkamaan. Tahdon päästä takaisin kehoni luokse, ja uskon että se on mahdollista vain nautinnon kautta.”

Tuntuu mahdolliselta kirjoittaa portfolioa ilman lyhyttä reflektiota kehosuhteestani. Kuitenkin tässä kirjoittelussa en perehdy asiaan syvällisemmin, sillä tahdon keskittyä toisiin asioihin. Olen

myös tehnyt toisena opiskeluvuoteni taiteellisen tutkimuksen kehosuhteistani, sen parantamisesta ja kehollisesta fantasioinnista. Edellä otteita taiteellisen tutkimukseni johdannosta.

Kehoni on monella tapaa heikko ja vaivalloinen omistaa. Tässä kappaleessa jaan lähinnä muutamia päiväkirjatekstejäni avaamaan kehosuhteistani. Portfolioni ei kuitenkaan käsittele kehosuhteistani sen ihmeellisemmin, mutta koulutuksemme fyysisestä luonteesta johtuen koen tärkeäksi kuitenkin avata hieman missä menen, sillä halusin tai en, kehoni on isoimpia työvälineitäni. Olen myös todella kiinnostunut kehotaidesta ja performanssitaiteesta, joka keskittyy kehon rajoihin. Kehotaide, kestävyystaide kiinnostaa, sillä se rikkoo yhteiskunnan asettamaa hyvinvoinnin vaatimusta. Se sotii sitä vastaan, että kaikkien tulisi pyrkiä terveeseen kehoon. Entä jos se ei ole saavutettavissa? Minun kehoni on pitkäaikaissairas. En voi saavuttaa hyvinvointia. Minun kehoni rikkoo koko ajan yhteiskunnan asettamaa terveysvaatimusta. Koko olemassaoloni on kehotaidetta. Performanssia. Kestävyystaidetta.

Päiväkirja 14.10.2020

On vaikea keskittyä mihinkään keholliseen kun on menkat ja kaikki sattuu ja tuntuu epämiellyttävältä ja verta vaan vuotaa. On myös paha olo ja pistin aamulla lääkkeitä. Ihoon sattuu. Tuntuu ihmissudelta. Reisien iho on ohutta ja kirvelevää jatkuvasta pistämisestä. Haluaisin maata kylmässä vedessä. Kuraisessa matalassa lammikossa. Haluaisin tuntea kylmän kehossa. Paleltuman. Rantäsaateen. Keho tuntuu kuumalta ja tulehtuneelta. Tahdon kylmää vettä ja maata kehoni ympärille. Viilentämään ihon, ja turruttamaan omituset sairauden tunteet, joita kehosta kuuluu. Antakaa minun olla. Koko keho tuntuu päänsärkyiltä. Migreeni koko kehossa. Ilman migreeniä päässä. Koko keho on arka valolle, äänille ja lämpötiloille. Päästäkää minut.

Päiväkirja 6.2.2023

Tissit kiinnostaa ja inspiroi. Sellaiset oudot rasvalöllykät, jotka heiluvat sinne tänne. Käteen sopivat. Tuntuvat hyvältä kun niitä puristaa. Samaan aikaan ne ovat kamalat ja aiheuttavat dysforiaa ja vihaan niitä, koska yhtäkkiä ne eivät voi lakata kasvamisesta. En voi ymmärtää miten ne vain kasvavat kasvamisestaan ja heiluvat ja tursuavat rintaliiveistä yli ja jokainen paita on niiden kohdalta tiukka. On outoa, kun samaan aikaan tahtoisin, jonkun nuolevan nännejäni ja laittavan naamansa tissieni väliin ja samaan aikaan toivon, että voisin sitoa rintani ideal-siteellä piiloon ja toivoa, että ne imeytyisivät takaisin kehooni. Minua hämmentää mistä ne ylipäättään kasvoivat kehooni? En muista sitä.

Tuntuu, että ne olisivat kohonneet rintakehäni yhtä kavalasti kuin leukaperään nousee kipeä finni. Silti, en saa tissejäni puristamalla pois. Ne ehkä vain turpoavat hieman. Ne tuntuvat ihanalta minun kädessäni, mutta en ehkä tahtoisi, että ne olisivat osa kehoani? Jos tissini olisivatkin irtonaiset rasvapallerot, joita voisin puristella ja nuoleskella ja heitellä päin seiniä ja läiskähtäen lattiaan.

Sukupuol(i) (ettomuus)

päiväkirja 2020

En enää tiedä miten suhtautua sukupuoleeni ja toivon, että kolmannen sukupuolen saari odottaisi minua jossain toisaalla.

Oman sukupuolikokemukseni kehittyminen on ollut todella iso osa elämäni viimeisen kolmen vuoden ajan. Sukupuoleni on muokkaantunut joksikin, joka on kaikkien sanojen ulkopuolella. Voisin ehkä parhaiten kuvata sukupuoli-identiteettiäni post-gender identiteetiksi. Olen sukupuolen tuolla puolen. Sukupuolikokemukseni on kuitenkin hyvin gynocentrinen. Sen takia myös tämä portfolio on osittain hyvin gynocentrinen. Mutta minulle on tärkeää tarkentaa, että vaikka sukupuolikokemukseeni vaikuttaa voimakkaasti naisten historia, naisten tekemä taide ja naisten kokemukset koen, että ne ovat läpi historian olleet voimakkaasti kietoutuneet queer-kokemuksiin, queer-historiaan ja queer-taiteeseen. Tai ehkä oikeammin feminiinisyys on ollut sidoksissa queeryyteen. En ole aivan varma miten tämän kokemuksen selittäisin... Sillä ennenkaikkea *queer historia* on **oma historiansa**, enkä halua, että tämän tekstin lukijoille muodostuu kuva, että se olisi mielestäni jotenkin samankaltaista tai rinnastettavissa naisten historiaan. Tahdon vain ilmaista, että minulla on kokemus, että ne ovat joillain tapaa sidoksissa toisiinsa. Ehkä hatarastikkini, mutta jollain seitinomaisella materiaalilla, ne koskettavat toisiaan ja pyyhkiytyvät toistensa ohitse.

Enkä väitä, että en olisi *myös* nainen. Mutta se on vain äärettömän pieni osanen sukupuoli-identiteettiäni. Olen myös olento, pimpillinen, maskuliininen, ei-binäärinen, feminiininen, nisäkäs, astraaliolento, taikaolento, hohtava, liukas, kasvava ja märkä. Olen kaikkea ja samaan aikaan olen kaikesta niin kaukana. Olen genderqueer, genderfluid ja goose and gander.

Opiskelujeni ensimmäisenä vuonna kävin Esitys ja psykoanalyysi -nimisellä kurssilla. Se oli minulle monella tapaa todella käänteentekevä kurssi ja onkin ollut lempikurssejani koko

koulutuksessa. Eräänä päivänä sillä kurssilla, joku sanoi näin ”Sukupuoli on vain omaa eriytymistään, eikä sitä voi määrittellä.” En muista kuka näin sanoi, tai oliko tämä osa jotain isompaa teoriaa, mutta lause on piirtynyt tarkasti mieleeni ja se on ehkä lähimpänä sitä, miten voin sanallisesti sukupuolen määrittellä tai kokea. Mielestäni sukupuoli on vain jatkuvaa liikettä. Poispäin ja sisäänpäin. Sukupuoli on täysin määrittelyn ulkopuolella ja siksi myös minä.

Päiväkirja 10.12.2021

Vulvani vettyy, turpoaa, märkii, paisuu ja valuu minusta irti. Kohtuni putoaa sisältäni ja vetää samalla mukanaan munasarjani, jotka ovat ainaisesta hedelmien kypsytämisestä arat. Meri. Kohdussani velloo meri. Tahmea ja kuuma. Melkein kiehuva. Sellainen meri, jonka punaisen veden tahtoisin sotkea kasvoihisi. Vulvani kuivaa ruveksi, joka hiljalleen sitkostuu ja lopulta irtoaa hiljalleen hilseillen. Vähä vähältä koko sukuelimeni kuivuvat kokoon ja rapisevat kevyinä kaarnanpalasina lattialle.

Tahtoisin niin kovin kirjoittaa jotain queer-teoriasta. Se on niin keskeistä olemassaolossa. Kuitenkin tuntuu siltä, ettei minulla ole vielä sanoja kaikelle josta haluaisin kirjoittaa. En ole vielä tarpeeksi oppinut, en osaa viitata teorioihin ja ajattelijoihin. En tiedä miten osaisin selittää ja avata. On tuntumia ja erilaisia hapuiluja hämärässä, mutta en ehkä osaa vielä sanoa mitään. Osaan vain luovuttaa käsiinne sekalaset päiväkirjakappaleeni ja toivoa, että jokin niissä avautuu.

Seksi, seksuaalisuus, seksiyö, sekstantti

Luulen, että yhtä hyvin voisin kirjoittaa leikistä. Seksi ja seksuaalisuus ovat leikkiä. Leikki voi olla joko totta tai fantasiaa. Yritän mitata suhdettani taivaankappaleihin ja seksuaalisuuteen. Molemmat tuntuvat yhtä hatarilta asioilta. Voisin sanoa, että mittaan itseäni suhteessa jatkuvasti liikkuvaan komeettaan tai planeettaan, jota ei ole vielä edes löydetty. Seksuaalisuus on jatkuvasti muutoksessa. Minä olen jatkuvasti seksuaalisuuden jyrättävissä. Kun se heilahtaa, minä heilahdan. Joka hetki olen hämentyneempi ja eri paikassa mitattavasta kohteesta katsottuna.

Seksi on leikkiä. Se on iloa, kiihkoa, riemua, yhteisiä sääntöjä, sopimuksia, salaisuuksia. Olen leikkinyt paljon viimeaikoina. Seksi ja seksuaalisuus on myös pelottavaa ja hämmentävää ja

ahdistavaa. Se on jatkuvasti esillä maailmassa ja minä en ymmärrä siitä mitään. Toisinaan ajattelen olevani aseksuaali. Tai aika usein siihen minä eniten kiinnityn. Että olisin aseksuaali. Mutta kuitenkin tietyillä tavoilla rakastan seksiä ja seksuaalisuutta. Rakastan sitä leikkiä ja näyttelyä jota siihen liittyy. Se on niin epäaitoa ja rakastan alteregoani joka pitää seksistä! En oikein tiedä pidätkö siitä itse, mutta kuten jo aikaisemmin todettu, en ole oikein varma missä alteregoni alkaa ja minä lopun.

Päiväkirja 3.6.2021

Väitin tällä kurssilla, että seksuaalisuus ei ohjaa minua ja työtäni, vaikka ohjaahan se. Koko ajan. Aivan täysin. Joko poissaolollaan tai ylenpalttisella läsnäolollaan.

Olen tottunut siihen, että minun kehoni on muille paikka olla. Olen tottunut siihen, että minut on kasvatettu tyydyttämään muita ja tuottamaan muille mielihyvää. Minun kehoni on muita varten. Se ei ole koskaan minua varten. Toivoisin, että se olisi myös minulle paikka olla. Joskus ajattelen Car Seat Headrestin kappaletta *It's only sex*. Se tuntuu lohdulliselta. Että on myös muita, joiden suhde seksuaalisuuteen on tällainen. Sellainen. En oikein edes tiedä minkälainen?

It's only sex

The other night I cried while thinking of having sex with you
Not out of desire or shame but some subconscious impulse to feel pain
I wiped my tears on my face and neck and the backs of my ears
And said, "Now it's sweat, now it's sweat, it's sweat now"
Just to see you
It's such a treasure
But when I feel you
My flesh yields no pleasure

And honey I'm cultured
I'm very sex positive
So what is this feeling?
It ain't so positive

I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? I like it

I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? It's only
OK, so I've been reading all the sex blogs
And they all talk about how OK it is to be gay
And straight and bisexual and asexual
And have sex however you like
But I don't care about hundreds of hypothetical people
And their hypothetical sex deals
I care about me, and my sex deal!
What about my problems?

Baby, my body
Constantly betrays me
I try to betray it
I only hurt myself
Yeah, yeah

I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? I like it
I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? It's only-

It's only sex
It's only
It's only sex
C'mon, sexual desire, speak!

I want to hold you tight
I want to feel your love physically
I want to sleep with you
But only in the literal sense

I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? I like you
I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? It's only-

I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? I like it
I can't tell you if I like it, I like it
What happens if I don't like it? It's only-

It's only sex (it's only sex)
It's only-
It's only sex (no, it's not)
It's only sex
It's only-
It's only sex
It's only sex
It's only-

Mutta samaan aikaan minun on myönnettävä, että seksi ja seksuaalisuus ovat minun isoimpia ajavia voimiani. Seksuaalisuus ajaa minua eteenpäin ja inspiroi minua valtavasti. Seksuaalisuus on kaikkien yhteistä leikkiä. Leikkiä yhteiskunnan sisällä. Anarkiaa, tottelemattomuutta, lepoa, hauskanpitoa, voimaa. Seksi on leikkiä, juhlimista, työtä, lempeyttä, rakkautta, läheisyyttä, kehonhuoltoa ja kaikkea muuta. Ei sillä kai ole niin väliä, että en oikein ymmärrä sitä. Seksihän on upeaa. Se on niin suurieleistä, dramaattista ja nautintokeskeistä. Kaikkea mitä minä rakastan. Seksi on täynnä kiihkoa ja hekumaa. Ehkä siksi seksityö on minulle tärkeää? Pääsen leikkimään seksuaalisuudella ja seksillä, mutta minun ei tarvitse sitoutua pitämään siitä, tai ymmärtää miten se toimii. Se on vain työtä. Stripaaminen on vain työtä. Se on jotain, jota teen kun jaksan ja haluan. Ja vaikken aina jaksaisikaan, niin aina saan siitä rahaa. Tykkään leikkiä! Tahdon leikkiä! Minusta leikki on ainoa asia, missä on mitään järkeä!

päiväkirja 2.10.2020

(-) Kaikki tuntuu niin täydeltä. Kuin joku paksu tiheä aines vain täyttäisi minun koko kehoni aivan äärimilleen kunnes räjähdän ja se pursuaa ulos sormista ja varpaista ja suusta ja pillusta. Se on upeaa.

Huora, narttu, noita, nainen

”Pientä on kaikki pahuus naisen pahuutta vastaan” (Noitavasara) (Kramer 1487, 51.)*

*Noitavasara (Malleus Maleficarum) on noitavainojen aikaan julkaistu ja levitetty väkivaltainen kirja, jossa oli neuvoja noitien tunnistamisesta, rankaisusta, kiduttamisesta ja oikeaoppisista noitaoikeudenkäynneistä.

Feminiini, taika, feminismi, kapina

Noituus on mielestäni erityisesti KAPINAA. Kapinaa vallitsevaa sukupuolikäsitystä, tiedekäsitystä, yhteiskuntarakennetta, kapitalismia ja luonnon tuhoamista vastaan. Kapina on voimakasta, puhdasta ja sykkivää. Kautta historian kaikkea feminiisyyteen liitettyä on joko halveksuttu tai pelätty. Taikuudessa ja feminiinisyydessä on niin paljon samaa. Ne ovat kietoutuneet jo vuosituhansia yhteen. Taikuutta ja feminiinisyyttä pidetään sairaana, vääränä ja hallitsemattomana. Siksi myös vaarallisena. Ja sehän on. Feminiinisyyden on vaarallista. Pitäkää varanne.

Noituus liittyy niin vahvasti kapinaan, vastarintaan, feminismiin ja vanhan yhteiskuntajärjestelmän tuhoamiseen. Noituus on JUURI sitä! 60-luvun lopulla perustettiin naisten vapautusliike W.I.T.C.H (Women’s International Terrorist Conspiracy from Hell) (Wikipedia, W.I.T.C.H). Tämä akronyymi saa miettimään uudelleen 00 -luvun W.i.t.c.h lehtiä... Jotain kapinaa niissäkin oli.

”The most significant aspect of W.I.T.C.H. was its choice of central symbol: the witch. By choosing this symbol, feminists were identifying themselves with everything women were taught not to be: ugly, aggressive, independent, and malicious. Feminists took this symbol and molded it - not into the fairy tale "good witch," but into a symbol of female power, knowledge, independence, and martyrdom.”

—Religious studies scholar Cynthia Eller, 1993 Wikipedian (W.I.T.C.H) mukaan

Noituus ja tiede

Vituttaa... Vituttaa moni asia, mutta nyt erityisesti misogynia ja se, että tiede nähdään aina arvokkaampana kuin taikuus tai jokin muu tieto. Noituutta on pidetty kautta aikojen feminiisyyteen liittyvänä, siis epäaitona. Noituus on ollut saatanallista, pelottavaa, valhetta ja jotain miltä ihmisten (erit. miesten) on täytynyt suojautua. Noituutta ja taikaa ei

pidetä todellisena. Tiede on maskuliinista ja epäilen, että noituuden gynocentrisen ja feminiinisen luonteen vuoksi sitä ei koeta ”oikeana”. Tiede taas on oikeaa, koska se on miesten kehittämää ja järjestämää. Tiedettä on helppo toisintaa ja opettaa, joten se on ”aitoa”. Noituus ei ole yhtään vähemmän aitoa vain, koska kaikki eivät pysty siihen. Sitä pitää harjoittaa yhtä lailla kuin tiedettäkin. Taikuus ja noituus vaatii tarkkuutta ja taitoa.

Oletetaan, että minä yrittäisin rakentaa kotonani hiukkaskiihdytintä. Vaan, koska minä en onnistu siinä itse kotonani löytyvillä tarvikkeilla heti, ei tarkoita sitä, että se oli mahdotonta kaikille. Joten jos joku Joni joskus kotonaan yrittää taikoa ja epäonnistuu, ei se tarkoita sitä, että taikuus olisi kaikenkaikkiaan valetta. Noituus vaatii harjoittelua, oppeja, voimaa ja taitoa. Ja se ei siltikään välttämättä ole mahdollista kaikille.

Noitavainoista

Mona Chollet kertoo kirjansa *Naisia vai noitia? Naisvainot ennen ja nyt* johdannossa hieman noitavainojen historiasta. Hän toteaa, että usein virheellisesti sijoitamme Euroopan noitavainot keskiajalle, vaikka laajimmin ne sijoittuvat renesanssin aikaan. Viimeisimmät noitavainojen nimissä tehdyt teloituksetkin ovat tapahtuneet vielä 1700-luvun lopulla, hän kirjoittaa. (Chollet 2018,12-13.)

Euroopan noitavainot jatkuivat satoja vuosia ja tämän aikana erityisesti naiset olivat suuren uhan alla tulla virheellisesti syytetyiksi noidiksi. Noidaksi syyttäminen johti noitaoikeudenkäyntiin ja tämä useimmiten kidutukseen ja teloitukseen. Noitavainojen aikaan Euroopassa teloitettiin kymmeniä tuhansia naisia ja tämän vuoksi noitavainot ovatkin yksi Euroopan historiaan merkittävästi vaikuttaneista joukkomurhista, Chollet kertoo. (Chollet 2018, 12.)

Tässä tekstissä perehdyn nimenomaan Euroopassa tapahtuneisiin noitavainoihin lähteideni ja ajan rajallisuuden vuoksi. On äärimmäisen tärkeää tiedostaa, että Euroopan noitavainojen historia on äärimmäisen valkoista ja hyvin erilaista kuin muualla maailmassa. Palaan kuitenkin tähän portfolioni puutteellisuuteen enemmän seuraavassa kappaleessa.

Naiset ovat kautta aikain nähty vaarallisina. Sellaisina, että heitä voi halveksua, mutta jos ja kun he saavuttavat koko potentiaalinsa on syytä astua pois alta. Naisten seksuaalisuus on myös nähty kautta aikain vaarallisena. Likaisena ja mielipuolisena.

Noitavainojen aikaan Euroopassa (erit. Italiassa) naisia epäiltiin todennäköisemmin noituudesta heidän väitetyn *seksuaalisen epävakauden, kiihottumisen ja kuukautisveren* takia. Myös valtaosa Euroopan syytetyistä noidista olivat prostituoituja. Sillä prostituoidut tuntevat rakkauden, joten heidän on pakko olla sekaantuneita lemmenloitsuihin, Wikipediassa kerrotaan (Wikipedia, Witchcraft). Naisten seksuaalisuus on siis yhtä kuin noituus. Noituus on yhtä kuin saatana tai yhtä kuin epäaito (lue: luonnoton).

Double, bubble, war and rubble,

When you mess with women, you'll be in trouble.

We're convicted of murder if abortion is planned.

Convicted of conspiracy if we fight for our rights.

And burned at the stake when we stand up to fight. ”

– WITCH Hex, 1969 *Wikipedian (W.I.T.C.H) mukaan*

Noituudesta ja rodusta

Tässä vaiheessa on myös tärkeää tiedostaa, että tarkastelen noituutta tässä kirjoitelmassa erittäin valkoisesta ja eurocentrisestä näkökulmasta. Tämä johtuu aikaraamimme rajallisuudesta ja lähteiden löytämisen vaikeudesta. Minua turhauttaa se, että en osaa kertoa noituuden ja rodun yhteispinnasta. Että minulla ei ole tietoa tästä. Mutta minun täytyy hyväksyä se, että näin lyhyen aikaraamin sisällä en ehdi perehtyä kaikkeen.

Haluan kuitenkin tehdä selväksi, että noitavainot ja 'harhaoppisuuden' kitkeminen ovat erityisesti alkuperäiskansojen, ruskeiden ja mustien ihmisten historiaa. Noituus liittyy myös vahvasti sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen historiaan. Noituuden juuret ovat ensisijaisesti kaikessa muussa kuin valkoisessa perinteessä. Noituus ja 'harhaoppisuus' liitetään yhä kaikkiin muihin uskontoihin kuin kristinuskoon ja kaikki 'kristillisistä arvoista' poikkeava nähdään yhä tänäkin päivänä joko vaarallisena ja vääränä tai typeränä hömpötyksenä.

On myös tärkeää ymmärtää, että vaikka noituudesta kirjoittaessa, kirjoitan paljon naiseuden ja feminiinisyyden näkökulmista ja siihen liittyvästä syrjinnästä, se ei silti ole koko kuva. Kirjoitan tässä portfoliossa noituuden ja feminismin risteyksestä, ja vaikka feminismi onkin lähtenyt liikkeelle naisten vapautusliikkeestä, se ei enää ole vain sitä. On tärkeää, että jokainen tämän tekstin lukija opettelee nyt mitä *intersektionaalinen feminismi* tarkoittaa ja ymmärtää, että siitä on kyse, kun puhutaan 2020 -luvun feminismistä. Feminismi tavoittelee tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta KAIKILLE.

”And Simone? You are just chynical”

En tiedä oletteko ikinä kuulleet Studio Killerssin biisiä *All men are pigs*, mutta suosittelen kovasti kuuntelemaan sen. Tämän kappaleen otsikko on lainattu kyseisestä kappaleesta, kun kappaleen päähenkilöä yritetään iskeä baarissa. Mies, joka häntä lähestyy yrittää vakuuttaa päähenkilölle olevansa hyvä tyyppi ja vitsailee siitä, että eikai päähenkilö minkään feministi sentään ole ja, että Simone de Beauvoirin oppeihin uskomisen on silkkaa kyynisyyttä. Tämä olkoon johdantona kappaleeseen, jossa esittelen itselleni merkityksellisiä ajattelijaita, kirjailijoita, kanssaeläjiä ja kursseja opintojeni ajalta ja tämän portfolion kirjoitusprosessissa.

Tässä koulutuksessa olen päässyt hyvin rajoitetusti osallistumaan kursseille, joilla olisi ollut minun ajattelulleni ja taiteilijaidentiteetilleni iso merkitys. Sellaisia kursseja on kuitenkin ollut muutamia! Erityisen tärkeitä minulle ovat olleet Esitys ja psykoanalyysi -kurssi, Valkoisuudesta 1&2, Johdatus taidefilosofiaan, Taiteellinen tutkimus, oman soolon tekeminen, Taiteellinen ryhmätyö ja esitys, Samuli Emeryn aamutunnit, sekä Maria Saivosalmi-Katinaksen opetus ja Niko Hallikaisen kirjoituskurssit. Keskustelu on ollut tärkeää. Ajattelu on ollut tärkeää. Poliittisuus on ollut tärkeää. Kuuntelu on ollut tärkeää. Itsensä kouluttaminen on ollut tärkeää.

Lista tärkeistä kirjoista*:

Ronja Ryövärintytär -Astrid Lindgren

Kanjoni -Niko Hallikainen

My Body -Emily Ratajowski

Naisia vai Noitia, naisvainot ennen ja nyt -Mone Chollet

Pehmeä vallankumous, psykoanalyysi, taide, politiikka -Slavoj Žižek

Suuri märkä salaisuus -Niko Hallikainen

mourning sex, performing public memories -Peggy Phelan

Performance anxieties, Staging psychoanalysis, Staging Race -Ann Pellegrini

Pappan och Havet -Tove jansson

Sairas ja viallinen, naiset lääketieteen historiassa

Conversations on Love -bell hooks

I'm glad my mom died -Jeanette McCurdy

WACK! Art and the feminist revolution -Cornelia Butler

Hankala sukupuoli, feminismi ja identiteetin kumous -Judith Butler

Bad Feminist -Roxanne Gay

Noitavaimo ja neitsytäiti, naisten arki keskiajalta uudelle ajalle -Sari Katajala-Peltomaa& Raisa Maria Toivo

W.i.t.c.h-lehdet

*Kirjat jotka jollain tavalla ovat vaikuttaneet tähän kirjoitusprosessiin. Joko olen lukenut ne joskus, olen lukenut ne portfolioa kirjoittaessani tai tämä kirjoitusprosessi sai minut haluamaan lukemaan ne. Lähteinä käyttämäni kirjat löytyvät lähdeluettelosta! Ajattelin liittää tällaisen listan osaksi portfolioa, sillä koen, että muiden tekstien lukeminen ja uusien asioiden itsenäinen opiskelu on minulle kovin tärkeää.

Joitain tärkeitä tekijöitä, ajattelijoita, olemassaolijoita:

-FKA Twigs

-Princess Nokia

-Paris Hilton

-Yayoi Kusama

-Frida Kahlo

-Tove Jansson

-Megan Thee Stallion

-Caroline Polachek

-Charli XCX

-Yeboyah

-Pehmeä -kollektiivi

-It girls -kollektiivi

-Iris Apfel

-Britney Spears

-Barbie ja Bratzit

Imaginääri, visionääri...

Olen imaginääri. Olen olemassa vain öisin, jossain veden yläpuolella. Virvatuli keskellä pimeää korpimetsää. Sinä rakastit minua niin kovaa, joten hulahdin sisääsi. Se ei ollut minulle hyvästä. Nämä olkoon siis meidän jäähyväiset. Toivon, että tiemme eivät enää kohtaa. Ainakaan tällaisissa merkeissä.

Olen visionääri. Olen näkijä. Näen ajan ja todellisuuden toiselle puolen. Silmäni ovat kääntyneet väärin päin ja näen pääni sisäpuolelle. Minä näen kaiken. Olen valmis astumaan ulos ja näyttämään kaikille mitä näen. Tulkaa katsomaan kanssani. Vien teidät kauas. Lupaan viedä teidät pitkälle. Rakkaudessa pitää suuntautua pitkälle ulos ja syvälle sisään.

Kiitokset

Luokkalaiset, vaihtarit, Maria Saivosalmi-Katinas, ykköset, Anne Makkonen, Lempi Koponen, Kaarne Fredriksson, Ellen Aunio, Essi Rossi, Lehmus Murtomaa, Noitakoulu, Niko Hallikainen, Elina Pririnen, Phoenix -työryhmä, PosiTits, Blaue Frau, TRE -ryhmä, Edge, kaikkien kirjastojen väki joka toimi mun kirjoituskirittäjinä <3

Lähteet:

Chollet, Mona. 2018. *Naisia vai noitia: naisvainot ennen ja nyt*. Suom. Helkamo, Taina. Helsinki, Gummerus Kustannus Oy.

Kramer, Heinrich. 1487. *Malleus Maleficarum: Noitavasara*. Suom. Suomalainen, Vesa. Munich: Deutscher Taschenbuch Verlag GmbH & Co. KG

Wikipedia Witchcraft 20.4.2023 <https://en.wikipedia.org/wiki/Witchcraft>

Wikipedia W.I.T.C.H 24.4.2023 https://en.wikipedia.org/wiki/Women%27s_International_Terrorist_Conspiracy_from_Hell